

# SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 80 kr., za četr leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravnilstvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, hāt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobē se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopis se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

## Slovenskim volilecem.

Ker bode volitev drž. poslancev iz kmečkih volilnih skupin v četrtek, dne 5. marcija menda povsod ob 10. uri dopoldne, treba bode gg. volilecem, ki imajo daleč na kraj volitve, priti že zvečer poprej tje. Le-ti torej storijo dobro, če se zberó vsi na enem in istem kraju, nekaj zato, da se pogovorijo med seboj, koga čējo voliti v volilno komisijo, nekaj pa za to, da se ognejo nasprotnikov, nemškutarjev in njih bedaste drhali. V naslednjem jim torej naznanimo za pojedine skupine zbirališča slov. volilcev.

### 1. Za volilno skupino Maribor.

V Mariboru se zberó volilci iz okraja Maribor in Slov. Bistrice, v sredo dne 4. marcija ob 7 $\frac{1}{2}$ . uri v gostilni g. Wiesthaler „zur Stadt Wien“, v Graškem predmestji. V četrtek dopoldne v isti gostilni, ob 9. uri.

V Konjicah pa se zberó volilni možje pred volitvo, dne 5. marcija v dvorani tamošnje posojilnice.

V Slov. Gradci je tokrat zbirališče volilnih mož iz okrajev Marenberg in Slov. Gradec v gostilnici g. A. Vavken.

### 2. Za volilno skupino Ptuj.

V Ptujji zbirajo se volilni možje v sredo, dne 4. marcija zvečer in tudi v četrtek, dne 5. marcija pred volitvo v „Narodnem domu“ ter se jim bode g. dr. Leop. Gregorčec predstavljaj kot zopetni kandidat.

V Ljutomeru zberó se volilci iz okrajev Gornja Radgona iz Ljutomer v gostilni g. Vaupotiča.

V Rogateci snidejo se volilci iz okraja Šmarje in Rogatec v gostilni g. Anton Juga.

### 3. Za volilno skupino Celje.

Volilni možje Brežiškega, Kozjanskega in Sevnškega okraja zbirajo se dne 4., oziroma

5. marcija v Brežicah v novi gostilni gosp. Haiderja (nasproti Frančiškanske cerkve.)

Volilni možje Celjskega, Laškega, Vranskega, Gornjegraškega in Šoštanjkega okraja zbirajo se v Celji v gostilni g. Košerja (Hotel Koscher).

G. Mihael Vošnjak bo poročal o svojem delovanji v državnem zboru svojim volilecem dne 4. marcija večer v Brežicah v Haiderjevi novi gostilni (nasproti Frančiškanske cerkve.)

Da je na vseh voliščih zmaga na strani slov. mož, to je sedaj gotovo, vendar pa je treba, da pridejo vsi volilni možje in ostanejo vsi na volišči trdni, vsak za načela, katera naj zastopa novi poslanec v drž. zboru. Tako izve svet, da je slov. kmet zaveden, veren, odločen in vnet za blagor domovine svoje.

Tisti nesrečni in v resnici bedasti kmetje, ki še vlečejo v eno mer ploh za nemčurji, pač niso vredni, da jih živi in nosi slov. zemlja. Svoje bedaštvo kažejo pa še radi najbolj o dnevih volitve ter dajajo slov. narodnim možem radi imena, ki gredó po pravem le njim, zapeljanim nemškutarjem. Na drugih voliščih bode letos tacih revšet le malo, nekaj večje število pa jih bode v Mariboru. Nam se, ker so vendar-le slov. krvi, smilijo prav v srce, toda njim ni pomagati, ker ne beró ničesar, vlečejo pa tenko na uho, kar jim kvasi kak brkast čevljarček ali mesarček ali sladki doktorček iz mesta.

Za toliko lepše je torej, da je večina slov. kmetov že po vsem spodnjem Štajarji zavedna in odločna. Ni se zato več bati, da nam naši nemčurji napravijo, kar se tiče volitev, več znatne škode. V dokaz tega nam je ravno sedaj volitev drž. poslancev. Skorej v vseh okrajih nam možje naznanjajo z veseljem, s ponosom, da so Slovenci, vdani sv. cerkvi in slov. domovini. Tedaj pa na veselo zmago na vseh voliščih!

Vse za vero, dom, cesarja!

## Mestne volitve.

Tudi v mestih in trgih je zanimanje za volitve zelo živahno. Naš kandidat za trge in mesta, Središče, Maribor, Ptuj, Ormož in Ljutomer je gospod doktor Ivan Dečko, rojen Središčanec, veren katoličan in neustrašljiv branitelj narodnih pravic. On vé dobro, piše se nam iz Ljutomera, kje nas črevelj žuli. Sto in stokrat je že pokazal, da ima usmiljeno srce za siromaka. Njemu ni za čast in bogastvo, njemu je le za to, da bi pomagal našemu narodu. Vse svoje moči daruje on za svojo domovino. Odkritosrčna volja in čista poštenost ga vodita. Gospod doktor Ivan Dečko ima pa tudi duševno zmožnost in sposobnost za državnega poslanca, kakor malokdo. Razumljivo je torej, da se je proti njemu postavila vsa nemškutar-ska armada. Posebno naši „Südmarkariji“ smičejo od volilca do volilca. Njihovi vohuni in dihurji so razpostavljeni po vseh voglih.

Naša slovenska stranka stori svojo državljansko in domovinsko dolžnost. Nekateri naši tržanje, ki so dozda stali na nasprotni strani, začenjajo spoznavati nemškutarsko sleparijo. Zadnjič sem se po govarjal z nekim volilcem, ki je dozda zmeraj z nemškutarji volil. In totí mož mi je rekel: „Če bi jaz hotel od tega živeti, kolikor dobim v enem letu od nemškutarjev, bil bi v enem tjednu že na pesjem brodu. Gola je resnica, da mi dajo Slovenci zaslužek. Obžalujem samo, da sem se dal tako dolgo od takšnih ljudi slepiti. Pa še nekaj mi je odprlo oči. Mene je vsikdar bolelo, če sem poslušal njihove nesnažne pogovore, kako so grdili sveto vero in duhovnike. Sprevidel sem, da med takšnimi ljudmi ne more biti poštenje doma. Med Slovenci pa še kaj takega nisem nikdar slišal. Mene je slovenska mati rodila in me zredila v sveti katoliški veri, za to pa bom pri letošnji volitvi tja šel, kamor dohajam, med verne in poštene Slovence.“ Tako mi je pravil totí mož in z veseljem sem mu stisnil roko, ko mi je obečal, da ga nemškutarji v svoji sredini ne bodo nikdar več videli. Bog daj, da še bi tako tudi drugi spoznali pravico in resnico in da se ne bi dali več voditi od nemškutarske sleparije.

Nekaj jako pomenljivega pa ne morem zamolčati. Za te naše volitve v trgu briga se letos posebno naša okolica. Od nje imajo naši nemčurji največ dobička. Ako jih ona ne bi podpirala, morali bi že davno svoja kopita pobrati. Zdaj pa hočejo naši prebujeni in zavedni okoličani malo oči odpreti. Radi bi videli, kdo je z nami in kdo proti nam. Spoznali bi radi naše „Südmarkarje“, ki hočejo za nas tako očetovsko skrbeti, kakor mačka za miš. Vrli naši okoličani imajo popolnoma prav. Kdor je z nami, tistega hočemo podpirati; kdor pa je proti nam, tisti si naj ne išče pri nas zaslužka!

## Gospodarske stvari.

### Vinska trgovina do dne 20. februarija 1891.

Ob času najhujše zime in snega bilo je — lahko umevno — le malo trgovine z vinom; Sedaj pa, ko so postali poti in ceste nekoliko boljše, — ter je ljudem potreba denarjev, — oživljuje se tudi vinska trgovina, v kolikor je to z ozirom na to, da so vinorejci vino prodali večjidel vže v jesen, mogoče. Iz vseh krajev toži se, da je trta vsled hude zime pomrzla!

Na Nižjeavstrijskem, Gross Russbach prodajajo vino iz leta 1890 po 12—13 gld., 1889 po 16—19 gld., 1888 in 1887, istotako za 100 litrov.

V Madjarskem, sv. Juri, pri Požunu, prodajajo lansko po 18—21 gld. za 100 lit. Pri mestu Jegar (Erlau) stane lansko vino do 24 fl., staro do 30 fl. za 100 litrov.

V tem kraju opustošila je trsna uš vže mnogo vinogradov; da si te obnovijo, počeli so vže evropske trte na ameriške cepiti. Ima tam ljudi, kateri imajo po 100.000 ameriških trsov vže posajenih, kateri samo še čakajo cepljenja.

Na Francoskem v okolici mesta Bordeaux pridelujejo večjidel črno vino. Le-to pa se zdi letos vinokupcem predrago, in nič prav nočejo segati po-njem. Zato pa dovažajo tem več tujih vin v deželo. Kakor je vže v prejšnjih poročilih javljeno, krivi so temu dovažanju domači špekulanti (židje), katerim se domače vino zdi predrago. Vendar je pa mogoče, da se bojo tudi še ti enkrat vkanili, ker dovoženega vina ne morejo razprodati, ter so ga za sedaj še potisnili v svoje kleti.

V mesecu novembru so ti vinokupci dopeljali iz Španjskega 15.500 sodov, decembra kakih 32.000, iz Afrike, iz Algira novembra in decembra kakih 4000 sodov, iz Portugalskega kakih 500 in iz našega cesarstva kakih 600 sodov. Za dalmatinsko vino plača se na Francoskem za 1889. do 25 gld. za 100 litrov.

Živa je bila vinska trgovina v tem času na Španjskem; razun v Francosku, prodali so mnogo vina tudi na atlantske otoke in na Anglesko. V Švici plačajo za fino vino po 60 gld., za srednje po 25—30 gld., za navadno (slabše) po 25 gld. za 100 lit. Novejši čas uvažajo inozemska vina tudi v naše cesarstvo v večji meri. Tako so to zimo iz grškega otoka Sta. Maura dopeljali v Trst 13153 hektolitrov vina, a v istem času 207 hektolitrov v Reko. —č.—

**Sejmovi.** Dne 28. februarija v Poličanah za štetinjad in v Slov. Gradci. Dne 2. marcija v Mariboru, na Planini, v Marenbergu, v Tilmiči in na Vranskem. Dne 3. marcija v Loki, v Lučanah, v Račah in v Oplotnici. Dne 4. marc. v Radgoni. Dne 5. marc. v Lučanah in na Ptujci in dne 6. marc. pri sv. Petru pod sv. Gorami.

## Dopisi.

**Iz Kamnice.** (Volitve in dolgonosi bresteniški paša.) Vaš list, g. urednik, se je čudil in vprašal, zakaj je dež. odbor podelil Kamnici 400 gld. Ni se čuditi, zakaj kdor se hoče dobro voziti, treba — mazati. Tako si je tudi mislil večni kandidat Schmiderer, vulgo Hammer Amboss. Zato je tudi ne v svojo mošnjo, ampak v ljudsko prav globoko segel in radodarno velikodušno podelil Kamničanom — ne vsem, samo nekim — 400, reci štiri sto gordinarjev. Tu imate, pa glejte, da bom jaz voljen, če ne, nič več ne dobite. Zato pa že govoré tukaj, da bo kmalu razveselil večni kandidat naše „purgarje fortšritlerje“, katerih sta dva nedavno postala „doktorja“ — kako, bom vže povedal — zopet s kakim darom. Za danes samo to, da so v Kamniški fari volili večinoma nemčursko-liberalno. Nemcev ni tukaj toliko, kolikor na roki prstov. Na Razpahu (Rožbahu) je voljen sicer neki bivši kramar v Selnici, Ursih po imenu. Ljudje pa pravijo, da ni posestnik, ker je prè vse njegove žene in njegovega tasta. Po tem takem nima volilne pravice in tudi ne sme in ne more biti volilen mož po postavi o državno-zborskih volitvah. Glejte torej na prste nemškutarjem! Jelovec, tudi občina v Kamniški fari, dela ji čast, ker tu je izvoljen enoglasno pošten Slovenec. Podrepniki Bresteniškega paše t. j. nemčurji Wies-talerjeve liberaluške stranke še glasú niso do bili. Tako je pošteno. Varuj se ptujca, ogibaj se nemškutarja, da se sam ne ponemškutariš, kakor se je Jelovski predstojnik Hleb, ki še nemški ne ve, pa je za Nemca glasoval pri dež. zborskih volitvah. Zato je pa tudi zdaj videl, koliko porajtajo pošteni Jelovčani na nj. kajti še glasú ni dobil. Tako je prav. Tudi so se krepko držali Kamniški Slovenci. Kako pa da so premalo glasov dobili, prihodnjič dalje.

**Iz Sladke gore.** (Volitev.) Dne 18. t. m. ob osmi uri zjutraj smo imeli občani iz Sladkegore in drugih okolic v hiši našega veleposestnika g. Franjo Detička volitev volilnih možev, kateri gredó 5. sušca v Rogatec državnega poslanca volit. Volitev se je za našega slovenskega kandidata prav hvalevredno vršila. Pri tej volitvi so vrli Sladkogorčani zopet sijajno zmagali, ter jasno dokazali, da so še vedno poštenega, neomahljivega značaja, krščanskega duha in goreče vneti za versko in narodno stvar. Ko se pa po srečno dokončani volitvi vsi veseli proti domu podamo, tedaj nam naproti prisopiha naš občinski svetovalec Matevž Medved, po domače Volk, kateri se je tudi nameril volitve vdeležiti, ali je, hvala Bogu, predolgo spal, ter je vso volitvo zamudil. Matevžek je morebiti mislil, da bo gospod komisar celi dan na njegovo visokost čakal. Ko se tako

ž njim srečamo in mu na njegovo radovedno vprašanje po izvoljencih, izid volitve naznanimo, se ves nejevoljen nad nami zareži, rekoč: „Ali si niste mogli boljših dedejev poiskati?“ Za božjo voljo! Boljših mož pač po pravici nimamo. Vidite, Medveda bi si morali izvoliti in ta bi nam gotovo v Rogatecu nalašč kako sramoto naredil; in v tem slučaju bi se nam prav lahko očitalo, da smo blizo slavnega Lemberga domá. Hočemo se torej tudi v prihodnje vselej Medvedu enakih nasprotnikov skrbno varovati in se vsake volitve v prav obilnem številu vdeležiti, da se vresničijo besede nekega nemškutarja: tako jih gre iz Sladkegore, kakor „müh“.

**Od sv. Križa nad Mariborom.** (Volitve volilnih mož in naš župan.) Povsod se zdaj na kmetih vršijo volitve volilnih mož za državni zbor. Pričakovati je, da bodo se naši slovenski kmeti tudi letos pokazali kot korenjaki in vrli narodnjaki. Pri naš se je vršila volitev dne 17. t. m. Udeležba bila je tako obilna, kakor še nikoli in kandidati narodne stranke gg. G. Dobaj, J. Strnad in A. Hauptman, izvoljeni so skoraj enoglasno. Nasprotna stranka se še na volišče ni upala. Ta volitev je pa za nas tudi to dobro imela, da smo pri njej svojega župana g. D. Elznik-a dobro spoznali. Že lani nam je nasprotoval pri volitvah za deželni zbor. Izvoljen je bil za volilnega moža, a ker z nami ni hotel voliti, z nasprotniki voliti pa ga je bilo sram, ostal je doma na dan volitve v Mariboru. Ko so pa prišle volitve za okrajni zastop, šel je volit, se ve, da nemškutarje, ker je mislil, da nikdo ne bo izvedel, kako je volil. Ali mi vemo to prav dobro, da si se vedno hlina za Slovence in je še tudi letos zatrjeval, da on slovenski stranki nikdar ni nasprotoval. Tudi so narodnjaki še res nekaj zupanja imeli do njega, hoteli so ga voliti za volilnega moža. Ko je pa prišlo do volitve volilnih mož, hotel se je volitvi odtegniti in tako napraviti zmešnjavo med narodno stranko; ta pa je nakanó hitro spoznala in še o pravem času postavila drugega kandidata, in ko se je g. župan proti koncu volitve vendar-le prikradel na volišče, pokazal je tudi s svojim glasovanjem, kaj namerava. Bogu smo hvaležni, da smo nevarnost še o pravem času spoznali in jo odvrnili, a narodna stranka bode si to postopanje županovo dobro zapomnila in želeti bi bilo, da zasede pri prihodnjih občinskih volitvah županov stol mesto omahljivca in vetrnjaka neomahljiv in značajan mož.

**Od sv. Jurija ob Ščavnici.** (Občni zbor) bralnega društva pri sv. Juriju ob Ščavnici dne 25. prosinca t. l. v zvezi z „Besedo“ obnesel se je sijajno. Po večernicah videl si ljudi tropoma vreti v šolo; prišlo je mlado in staro, možki in ženske, da smo komaj prostora našli. Zvedenci cenili so jih okoli 400 in slišal

sem od nečega kmeta naslednje besede: „Zadnjič nas je bilo veliko (7. sept. pret. l.), danes nas je pa še mnogo več; za prihodnjič morali bomo pa še pristavljati“. Predsednik društva g. Jernej Košar pozdravi z veselim srcem to množico, povdarjaje važnosti bralnih društev, ter omike na narodni podlagi. Po zboru „Vodnikov venec“, katerega in naslednje pesmi peli so izborni domači pevci, pričelo se je zborovanje. Tajnik prečita najprej nova pravila, katera so prišla pred kratkim iz Gradca od visoke c. kr. namestnije, čemur je sledilo poročilo o delovanju odbora v preteklem letu. Iz tega povzamemo, da je imelo društvo v preteklem letu naslednje časopise: „Slovenski Narod“, „Slov. Gospodar“, „Ljubljanski Zvon“, „Mir“, „Kmetovalec“, „Slovensko Matico“ in „Družbo sv. Mohora“. Društvo priredilo je v preteklem letu dve veselici, namreč 2. febr. „Vodnikov večer“ in 7. septembra „Besedo“ s poljudnim predavanjem o kmečkih puntih in predavanje Aškercove „Stare pravde“. Obe veselici ste se vrlo obnesli, čeprav nismo imeli pri nobeni godbe, ampak za zabavo skrbel je vrl domači pevski zbor. Hvalo je društvo izreklo gosp. Hrašovcu Francu, c. kr. okr. sodniku v pokoju v Gradcu, kateri je poslal v teku preteklega leta društvu lepo zbirko knjig in g. dr. Jak. Ploju, odvetniku v Ptuj, kateri nam že več let blagodušno pošilja „Mir“, ter ga je prosilo tudi za tekoče leto podpore. H koncu opomni poročevalec, da je umrl v preteklem letu slavni naš rojak in častni ud našega društva č. g. Davorin Trstenjak, ter povabi zbrane, naj v znak spoštovanja ustanejo, kar se je tudi zgodilo. Društvo imelo je v preteklem letu 30 fl. 68 kr. dohodkov in 30 fl. 35 kr. stroškov. (Konec prih.)

**S Pohorja.** (Volitev volilnih mož.) Popotniku, ki pride o času, ko je vsa narava oživiljena, v Ribnico, razveseli se gotovo srce ter nehoté vsklikne: krasen kraj je tukaj! In kdo bi se tudi ne razveselil, ko diha va-se sveži planinski zrak in ko vidi pred seboj bujno rast na njivah in travnikih, katere obkrožujejo temno-zeleni gozdovi, rastoči po krog in krog se dvigajočem gorovju. Zares krasen razgled! A še mnogo lepša vzdela se mi je Ribnica, dne 17. februarja, ko se je oblekla v obleko, kakoršna ji pristuje, namreč v narodno, kajti ta dan pokazali so Ribničani z izvolitvijo štirih narodnih mož v volilne može, da ne marajo več tistih po sili Nemcev in liberalcev, marveč hočejo biti verni katoličani in zvesti Slovenci. Slava Vam, vrli Ribniški volilci! To je bilo prvokrat, kar ste si priborili zmago in sicer sijajno zmago, kajti naši nasprotniki, videč toliko število zavednih volilcev, niso se še prikazati upali na volišče, dasiravno so bili sicer o taci prilikah jako mogočni ter so ponosno vzdigovali svoje grebene. Le vsakokrat,

kedar bo kaka volitva z združenimi močmi stopite na volišče in sijajna zmaga vam je gotova! Ako bi se bili tudi vsi naši nasprotniki volitve vdeležili, bila bi zmaga vendar naša, kajti od 42 volilcev bilo je 28 naših navzočih. Konečno še par besed tistim, ki ne vedo, ali nočejo vedeti, čemu se č. gg. duhovniki trudijo, da bi pri volitvah ne prišli liberalci in bili po sili Nemci izvoljeni. Kdor zaničuje in zataji svoj rod, njemu je navadno tudi vera deveta briga; in človek, ki je izgubil vero je pač najrevnejša stvar na svetu! Torej ne volimo nikdar liberalca in nemškutarja, kajti kdor zataji svoj rod se je menda že itak s svojo pametjo skregal in od tacega človeka ni več kaj prida pričakovati.

**Od Malenedelje.** (Društveno.) Dne 1. febr. imelo je tukajšnje leposlovno bralno društvo svoj redni občni shod, novo volitev, odobrenje računov i. t. d. Zborovanja udeležilo se je veliko število starih udov in tudi novih je pristopilo precej lepo število. To je dokaz, da se je med mladino ubudila želja do čitanja slov. knjig in časopisja. Volitev je ostala pri starem, načelnik je g. Božič, tajnik g. Cvahte, denarničar Stuhec in gg. Koser in Slana odbornika. Po dokončanem zborovanju je bila veselica pri g. Korošci, s primerno slavnostjo stoletnice rajn. zgodovinarja Krempljna, bivšega Malonedeljskega župnika. V slavnostnem govoru je izborni naslikal, g. Cvahte g. Krempljna življenje, njega neumorno delovanje. Ljustva bilo je ogromno, ds niti ni bilo mogoče prestopiti, in kar je najlepše, držalo se je vse dostojno in mirno. Po slavnostnem govoru se je deklamovalo Krempljna pešem „Bod'pozdravljen, v prjetno venčani cerkevnik moi!“ Za deklamacijo sledila je dr. Vošnjakova igra „Svoji k svojim“. Predstavljalo se je izvrstno, da niti pričakovali nismo takega uspeha, zlasti zaslužili ste občno zahvalo gde. Ana Spindlerjeva (Jela) in L. Božičeva (Mica.) S tem je bila slavnost končana in začela se je prosta zabava. Vsak je šel zadovoljen domov in vsak obžaljuje, komur ni bilo mogočo se veselice udeležiti!

**Iz Vitanja.** V ponedeljek dne 23. febr. se je danes za Vitanjsko vas vršila še enkrat volitev volilnega moža, to pa vsled tega, ker pri prvi volitvi ni staval nihče prave večine glasov na svoje ime. Bilo je torej treba druge volitve. Prišlo je izmed deset osem volilcev. Od slovenske strani so nam nasprotniki zvalili Leopolda Trneka (Šume), da je odšel ob  $\frac{1}{4}$  11. k fužinam, da se tam pregleda neka škoda, katero so bajé napravila njegova drva. Mož je res šel, ker se je zbal kazni, pa ni več ob pravem času došel nazaj. Tako smo bili le 4 Slovenci. Od najprotne stranke je došlo 5 volilcev, toda g. komisar je naznanil, da se je moral eden izmed njih, g. Karl Jaklin, kot

mladoleten uradno izbrisati. Bili smo toraj 4 konservativci proti 4 liberalcem. Pri prvi volitvi je dobil g. Anton Kokošinek, ker je volil samega sebe, 4 glase, g. župnik pa tri glase. Pri ožji volitvi sta dobila vsak izmed njiju po 4 glasove. Morala je razločevati srečka, ki je odločila za g. Antona Kokošinek-a. Pri tem moramo vendar opomniti, da od naših nasprotnikov ni lepo, da so g. Leopolda Trneka na nezaslišan način plašili, naj se volitve ne vdežuje. Eden ga je strašil z roboto in desetino in drugi z veliko škodo, v katero bo prišel, če voli s Slovenci; tretji (mesar Tišler) ga je prišel nagovarjat, naj žene na sejem njegovega konja. In ko vse ni nič pomagalo, dobil je pismo od g. Muleja, da pride v kazensko preiskavo, če ne dojde ob četrto na ednajsto k fužinam, da se dozdevna škoda pregleda. Ne da bi bil mož koga vprašal, gre res na to izmišljeno komisijo ter zakrivi propad naše svete stvari. Liberalno so volili gg.: Tepej, Anton Tišler (Cvikl), Kokošinek in nadučitelj Zirngast; konservativno pa gg.: učitelj Drnjač, Kolar, kamnosek Grile in J. Žičkar. Za liberalno (?) stranko ni častno, s tako zvijačo in silo zadrževati poštene možake, da se ne morejo vdeleževati volitve. Če bi pri prihodnji volitvi v Vitanjskem trgu dne 9. marcija smel vsak volivec prosto oddati svoj glas, tedaj bi frajmvaver dr. Foregger pač lahko preštel svoje prijatelje.

**Z Ribnice.** (O volitvah.) Krasna Ribnica, dozdej vedno v sužnost teptana, ob volitvah zmiraj v nemškutarški plašč zavite, bodi nam danes pozdravljena! Prvi pot razjasni se majki Slavi lice nad teboj, ko si zbila okove nemčurstva raz sebe in se pridružila njenej četi: prvokrat se mi nad teboj radujemo, uvidevši osvobodjeno sestro! — Hvala ta po velja največ čvrstim rodoljubom tvojim, ki se niso zbali ne dela ne truda, ne zamer in obrekovanja, da so to delo tako častno izvršili. Izvoljeni so namreč prvič narodnjaki v Ribnici, katerih se vsi veselimo in jih spoštujemo kot značajne može, čeravno jih nasprotniki z bedaki itd. zmerjajo. Ne moremo jim zameriti, nemškutarška jeza je baje strašna in huda: Volitve se celó niso udeležili, kajti če so šteli svoje od spredaj ali zadaj, premalo jih je bilo, komaj tretjina! Še bolj pa so se prestrašili, videč, da so naši vsi na volišči, to je bilo hujše, kakor če bi jim bil dal žolča piti. — Da se je vse to tako častno in srečno vršilo, gre prvič hvala v č. g. župniku se izreden trud in skrb, kakor nadalje vsem vrlim rodoljubom v Ribnici, katerih je hvala Bogu še precej in so vsi storili svojo narodno dolžnost. Hvala in slava vsem!

**Iz Šmarija pri Jelšah.** (Občinski odbor.) Ubogi občinski sluga, g. Markuš je nekoliko dni pred volitvijo imel toliko silo, ko je

za nemškutarje pooblastila od udov, ki jih ravno v tej občini ni malo, loviti, da bi si bil skoraj nove črevlje popolnoma raztrgal, samo, da vstreže svojemu velikonemškemu šefu. Služba je pač služba, torej je tudi treba slugi skrbeti, da ob nemški kruh ne pride na slovenskih tleh. Pred tremi leti, ko je bila volitva, ni si nihče mislil, da gospod Löschnigg bi mogel biti drugačnjih misli, kakor popolnoma narodno slovenskih. Kako bi tudi moglo to drugači biti, saj je bil o svojem času načelnik slovenske čitalnice tukaj. Zatorej so ga pa tudi izvolili za občinskega predstojnika. Ali kakor hitro je bil potrjen v tej novi svoji časti, že je začela polagoma druga sapa pihati tako, da je v teku treh let do dobrega vtaboril v tej doslej v vsakem oziru izgledno narodni občini nemški značaj. Zdaj bi pa res bilo strašno, ko bi res po preteku teh kratkih treh let sopet znal kak narodnjak postati občinski predstojnik, torej tolika sila. Rokodelci se druga leta niso nič brigali za volitve, ali zdaj je moralo vse na noge. Stara Kokoleca je bila bolna in ni mogla sama pooblastila podpisati, zato pa ga podpiše na mesto nje njena hči. Potem pride g. Markuš k papeževi Trezi in prinese ostrižek praznega papirja, ter ji naznani, da ga gospod Löschnigg pošljejo, naj bi podpisala. Na vprašanje, zakaj? ji pove, da želijo necega gospoda proč spraviti. Na to je podpisala, ne vedoč, da je pooblastilo, ker je papir še bil ob času podpisa prazen. Revica se pa zdaj jeze joče, ko je slišala povedati, da je tudi ona pripomogla k nemčurski zmagi. Tisti kovač, s katerim je imela burja že toliko opraviti, si je za geslo postavil: le tam vleči, kjer bode za njegov žep hasni, narod pa naj gre slobodno v pozabljivost samo, da on obogati. Čeravno pa dobro ve, da ne bode nikdar milijonar, vendar si je za nalogo vzel pred občinsko pisarno, kratko pred volitvijo, kmetom razkladati, da je treba samo posestnike pa ne uradnikov v odbornike voliti. Pozabil pa je, da gospod Strehar, doma iz Himelaja, tam nekam blizu Konjic, toraj gotovo pravi Nemeč, je sam uradnik a njegova gospa sopruga je posestnica. Gospodje nemčurji, zapomnite si, da ob prihodnjih volitvah bomo pač bolj pozorni, ne boste nas več vkanili.

**Iz Celjskega okraja.** („D a r“ 20.000 fl.) Pri skupščini dne 6. avgusta 1887 sklenil je okrajni zastop Celjski, v katerem so imeli takrat še Celjski „Nemci“ in nemškutarji večino, da podari gospodoma Lappu in Klemensieviczu v podporo zgradbe Savinjske železnice znesek po 40.000 fl., in nadalje, da njima ne bo treba nič okrajnih doklad od te železnice plačevati skoz celih dolgih 20 let! Lapp in Klemensievicz pa nista mogla železnice sama zgraditi, ter sta za to odstopila svojo koncesijo štajarski deželi. Dežela sama bo sedaj to že-

leznico gradila in še letos dogotovila. Deželni odbor obrnil se je na to na okrajni zastop Celjski, naj bi za zgradbo Savinjske železnice tudi deželi dal podpore 40.000, kakor se je to nekdanj obljubilo Lappu. Okrajni zastop Celjski sklenil je pa, da dovoli za podporo te tako važne železniške proge, ne 40.000 fl., kakor prej nemškutarji, ampak le 20.000 fl.; pa teh 20.000 se tudi ne podari tako, da njih ne bi okrajni zastop nikdar več videl, kakor je to storila prej nemškutarska večina, ampak teh 20.000 fl. se dovoli tako, da mora dežela denar vrniti, če bi kedaj železnico prodala državi ali komu drugemu. Podpora se bo pa izplačala v 5 letih, vsako leto 4000 fl., brez vseh obresti, med tem ko so prej Nemci hoteli celih 40.000 fl. na enkrat izplačati, ter za to dolg napraviti, katera bi celih 50 let plačevali. Nova železnica pa tudi ne bo niti za eno leto oproščena okrajnih doklad, ampak bode dežela morala plačevati okrajne doklade, kakor vsak posestnik. Nemškutarji sedaj kričijo po našem okraju, rekoč: „glejte kako narodna večina gospodari v okrajnem zastopu; kar na enkrat podarili so 20.000 fl. deželi!“ No, iz predstoječega lahko vsakdo razvidi, kdo da je boljše gospodar, sedanja narodna večina ali pa prejšnja nemškutarska večina. Pri tem pa treba še opomniti, da dokler so bili nemškutarji na konju, niso se mogle okrajne doklade nikdar znižati. Sedaj pa, ko narodnjaki v okrajnem zastopu komaj poldrugo leto gospodarijo, so se doklade vže za 3% znižale, in je pri letošnjem računskem sklepu ostalo gotovega denarja v okrajni blagajni 11.000 fl., tako da se bo prvih 4000 fl. za železnico deželi lahko izplačalo, ne da bi se za to napravil dolg, ali da bi se doklade le za krajcar zvišale. — Tako je gospodarstvo narodne stranke, katera je lahko ponosna na lepih doseženih uspehih!

**Od Sotle.** (Tički v mreži.) Pred leta dni smo o tej zadevi pisali: „tiček [v mreži]“, letos pa pišemo „tički v mreži“. Kako to? — To je bilo tako. Znano je, kako si je znani Nace Schober s svojo tožbo proti g. nadučitelju Slemenšekku v Podčetrtn prste opekel. — Schober je namreč Slemenšeka pri šolski gospodski tožil, da je (Sl.) pijanec. Preiskava je pa pokazala, da je Schober-jeva krivična in lažnjiva. Na to zatoži Slemenšek Schoberja pri c. k. okr. sodnji v Kozjem zavoljo žaljenja časti, in sodnija ga je obsodila prestopka žaljenja časti na platež 40 fl. ali pa 8 dni zapora in na platež vseh stroškov. Pritožila sta se sicer obadva, in sicer Schober zavoljo obsodbe, Slemenšek pa zavoljo premale kazni. Ni pomagalo nič — Schober ostane obsojen — c. k. okrožna sodnija v Celju je Kozjansko sodbo potrdila. — Toda tožbo Schoberjevo je podpisalo več ognjebancev v Podčetrtku, katerih imena je Slemenšek še le pri

obravnavi s Skoberjem izvedel. To vam je čudna zmes, vsa v Podčetrtku doma. Naj jih tudi „Sl. Gosp.“ našteje, da slov. svet poizve, kake baže ljudje so to. 1. Henrik Moschet, obč. pisac; 2. Vas. Jurše, žnidar. 3. Dr. Aleks. Vaculik, zdravnik; 4. Franc Druškovič, čevljar; 5. Jakob Kožer, usnjar in srejn. odbornik; 6. Anton Vehovar, krojač; 7. Jožef Fabiani, trgovec; 8. Anton Kolar; 9. Miklavž Šeleker; 10. Janez Potočnik, usnjar; 11. Anton Žager; 12. Anton Verbošek, oštir; 13. Janez Verglez, slikar; 14. Miha Kramarič, mizar; 15. Peter Križmanič, oštir; 16. Jožef Peternel, klobučar; 17. Janez Reisinger, kovač; 18. Fraul Koprivšek, mizar in obč. odbornik. Ko je tedaj Slemenšek te tičke zvedel, je tudi nje tožil zavoljo tistega prestopka, kakor Schoberja. Dne 12. aprila lanskega leta je ta izbrana družba stala pred sodnikom v Kozjem. Pa kako se je zagovarjala in svoje obtožbo dokazovala? Ko je odločnost tožnika zapazila, jej je prej tako junaško-hrabro srce v hlače zlezlo. Ona se ni zagovarjala, in resničnosti svojega obdolženja dokazovala, ampak s pričami si pomagala, da je g. Slemenšek prepozno tožil, da je tedaj tožba zastarela! In res je sodnik tako spoznal. Toda s temi dokazi in odlokom g. Slemenšek ni bil zadovoljen, ampak se je po g. dr. Hrašovcu pri okrožni sodnji zoper njo pritožil in njegova je obveljala. Dne 31. prosinca t. l. je okrožna sodnija v Celji spoznala, da Slemenšek ni prepozno tožil, pač pa sodnija Kozjanska ni tega storila, česar je on prosil, da bi bila namreč tudi tiste iskala in kaznovala, kateri so s Schoberjem krivično tožbo podpisali. To morajo pač kaj prijetne razmere biti v nemčurskem Podčetrtku!

**Iz Jarenine.** (Imeniten dan) za imenitno Jarenino je bila nedelja, dne 8. svečana. Sicer še mlado, pa lepo se razcvitajoče kmetsko bralno društvo, ki šteje sedaj 88 udov, priredilo je namreč takrat prelepo veselico, pri kateri je je naše narodno geslo „Svoji k svojim“ res v denjanji pokazalo svojo čudotvorno moč. Več odličnih gostov od sv. Jakoba, Šentilja in sv. Jurja v Slov. gor., potem eden Triglavan iz Gradca in toliko vrlih domačinov je bilo navzočih, da je bila Cvilakova snažna gostilna na vse strani pretesna. Koj v začetku zborovanja govorili so namestnik predsednikov, č. g. kaplan Fr. Murkovič sila lepo o pomenu društvenega gesla: Vse za vero, dom, cesarja. Poslušalci so bili ž njimi vsi le ene misli: „Tako je!“ V potrdilo pa zapoje Jareninski mešani zbor dvекrat Volaričevo prelepo pesem: „Slovan na dan!“ Navzmes vzporednih točk svira domača godba na lok. Sedaj nastopi že večkrat odlikovani sadjar, g. J. Slekovec ter temeljito govori o umnem vzgojevanji sadnih drev. Glasna pohvala mu sledi. Zopet mešani zbor odlično zapoje pesem „Rožici“ (Volaričev

napev). Na to je 300 štev. šaljive tombole (vsaka štev. 5 kr.) kmalu razpečanih, in kakšen smeh pri razdelitvi dobitkov! Zavitek žveplenk, za 2 kr. igel in nitij, mihec ali celo kašina klobasa, pa tudi ni, kar si bodi. Po blagajniku smo izvedeli, da je imelo društvo od svojega početka (11. majnika 1890) do novega leta 65 fl. 55 kr. dohodkov in 40 fl. 55 kr. stroškov. Posebnim dobrotnikom društva se morejo šteti: č. g. Jož. Flek, dekan (podar. 1 fl., več časopisov in bralno sobo), č. g. Henrik Rešek, upravnik na Jareninskem Dvoru (5 fl.), g. Neža Slatinšek, ravno tam (5 fl.), č. g. Jakob Županec, župnik pri sv. Ožbaltu (5 fl.), g. Stotnik (5 fl.), g. Leopold Županec, predsednik (5 fl.), č. g. Fr. Murkovič, kaplan (3 fl.), vrla mati Marija Šmirmaul (2 fl.), Karol Knupleš (2 fl.), g. Fr. Meško, učitelj krasno vezani imenik društvenih udov), J. Sakelšek (tri klopi v čitalnico) Bog plati vsem! Več udov je darovalo po 1 fl. ali pa veliko dobrih knjig. Teh šteje društvena knjižnica, kakor nam je poročal bivši knjižničar, g. Svitoslav Hauptman, že mnogo čez 300. Vošnjakova igra „Svoji k svojim“ bila je v Jarenini celo kaj novega, in zanimivo je to, da je ulogo župana Podlípника igral kmet slovenske korenine, veleposestnik, g. Ignacij Županec. Še edna krasna pesem „Pri zibeli“ se je glasila, in ker se je bližala že 12. ura, naredil je Matvez, kakor zadnjič pri sv. Križu na Kozjaku prav okusne štruklje za kosilo. Cvilakovi so pa še poleg tega vsem poprek izvrstno postregli. To Vam je bila prijetna, poštena zabava, ki bode vsem udeležencem ostala gotovo v najlepšem spominu. Srčna hvala vsem onim gospodičinam in gospodom, ki so zelo pripomogli, da se je veselica tako sijajno obnesla v čast in korist slavne Jarenine! Živili!

**Iz Rajhenburga.** (Volilci pozor!) Dne 20. t. m. je bila volitev volilnega moža za naš trg. Volitev se je imela pričeti ob 1. popoldne. Nasprotno, liberalne stranke se narodni volilci niso nadjali niti bali, da bi vendar lahko propadli. A zdaj so naenkrat prilezli skozi vrata na volišče pozabljeni sklepci, ki so na starost pozabili, da jih je rodila slovenska mati: mislili so, da so na Pruskem ter oddali svoje glasove „privandranemu“, liberalnemu prusu, češ, ta liberalen Nemeč, ki ne pozna ni cerkve ni njenih zapovedi, — tak mož gotovo zasluži vse naše zaupanje, saj bo volil poslanca, kateri bo vernemu slovenskemu kmetu pomagal na noge, da napravi prostor na domači zemlji tujemu nemškemu društvu „Südmark“! — Ko so čez četrto ure pozneje dohajali na volišče naši možje, da bi si izbrali pravega moža, ki ima verno slovansko srce, je bila volitev že končana; reklo se jim je: prepozno! Torej volilci pozor!

**Iz Makol.** V vseh občinah tukajšnje župnije izvoljen so bili odločno katoliški in na-

rodni volilni možje in sicer za Makole: č. g. župnik Mih. Lendovšek; za sv. Ano poleg Makol, Juri Črnoga; za Stopno Andrej Pohleven; za Dešno Štefan Lepej in Martin Novak; za Statenberg Franc Vantur in Jakob Brglez; za Pečke Anton Poharc in Anton Babšek. Slava in čast tem vrlim narodnim občinam!

**Iz Orehove vasi zunaj Maribora.** (Ljudsko štetje) stalo bo državo mnogo denarja in slovenskemu ljudstvu bode v škodo. Naši občini bil je priredjen kot štetni komisar znani liberalec Jan. Retschnigg. V tukajšnji občini ni nobenega Nemca in je izključljivo slovenski občevalni jezik, pa čujte, štetni komisar je vpisal okoli 200 Nemcev! Priče nam pravijo in slišal sem tudi sam, da je stranka rekla: občevalni jezik slovenski, pa mož je zapisal: „deutsch“. Nekaterih ni za občevalni jezik celo nič vprašal, pa je zapisal „deutsch“. Občina mora štetnemu komisarju za tako ljubeznjivo in dobrotno štetje še delo plačati in če hočemo reklamirati, bodo sopet sitni poti in stroški. Štetev se je vršila tukaj še le 25. januarija in če je imenovani J. R. tudi po drugih občinah tako (!) pošteno štel, tedaj je par tisoč Slovencev na papirju pohrustal!

—k., obč. odbornik.

**Iz Št. Jurja na juž. žel.** (Neodločni.) V sredi pota pač ne bomo ostali čisto slovenski Šentjurčani. Prvokrat se nam ni ustreglo, ko smo prosili, da bi se po naših šolah le po slovensko učilo, ampak se je odgovorilo, da bi se še enkrat natančneje posvetovali. Posvetujte se torej možje, ki imate pri tej reči govoriti in domenite se skoraj, brez odloga, da hočemo slovensko podučevanje. Povsod drugod se uči v maternem jeziku: pri Nemcih po nemško, pri Italijanih po italijansko; zakaj toraj krmijo in mučijo nas z drugim jezikom, z nemščino? Kdor bo vojak, rokodelec na ptujem, ali duhovnik, učitelj in bo nemščino potreboval, tak se je bo že naučil; imamo Slovenci od Boga dobro glavo, da se naučimo v enem letu več nemščine, kakor Nemeč ali Lah slovenščine v večih letih. Možje ste, postavite se torej možko na noge!

**Od sv. Lovrenca ob koroški železnici.** (Društveno življenje.) Na pustno nedeljo, je priredilo naše kmečko bralno društvo veselico, katera se je prav sijajno obnesla. Čeravno so nekateri nalašč napravili plese, da bi se pri tem društvu manj ljudstva udeležilo, kljubu vsem oviram se je vendar naša veselica najbolj sijajno obnesla. Razveseljevali so nas posebno Puščajski gosp. župnik s svojimi govori in nাপিতricami in pa gosp. dr. Ivan Glaser, kateri je govoril o kmečkem stanu. Prav veseli so bili tudi Št. Lovrenški fantje, katerih se je prečejšnje število udeležilo veselice, in katere je bilo res veselje pogledati, kako so se kratko-

časili in razveseljevali, kakor se le Slovenec rasveseljevati zamore, živeli tedaj slovenski fantje Št. Lovrenški. Živela slovenska domovina! Zatoraj dragi Slovenci, obiskujmo in podpirajmo radi katoliška društva, kakor na pri primer družbo sv. Mohorja in druga taka društva, udeležujmo se jih in radi zahajajmo k takim društvom in veselicam, to se pravi, k poštenim. Le tako bomo delali z združenimi močmi, za vero, dom in za svitlega cesarja, katerega naj nam misli Bog še ohrani mnoga leta. Živeli presvitli cesar, živela Slovenija!

## Politični ogled.

**Avstrijske dežele.** Grof Taaffe je zbolel, toda bolezen ni nevarna in misli se, da mu je prišla bolezen celo prav, kajti tako imaj vsaj nekaj mirú in niso mu gospôda iz nemške liberalne stranke več tako na poti, da vsprejme koga izmed njih v vlado. — Volilna borba je na Dunaji jako silna in sicer se dela od liberalcev in judov najbolj zoper kneza Liechtensteina, vse eno pa je podoba, da bode izvoljen. — Stari vitez Waser, predsednik c. kr. višje sodnije v Gradci, je razposlal na vse c. kr. sodnije, ki so pod Graško nadsodnijo, ukaz, da c. kr. sodniki ne smejo voliti — proti nemško-liberalni stranki. No, to vam je čuden ukaz, samo ne vemo, ali ima g. vitez pravico za-nj. — Štajarski nemški konservativci zmagajo v vseh kmečkih volilnih skupinah, ne pa v Ljubenski. V tej so „polževci“ še vedno na konji ter volijo slej ko prej liberalnega „kmeta“ Poscha. — Na Koroškem se godi slov. volilcem precej trdo, ker dela vse, kar leze in grede, za nemškutarje. Zato se bojimo, da sploh ne zmagata slovenska kandidata, ali pa le z veliko težavo. — Grof Hohenwart bode voljen na Gorenjskem, v tisti kmečki volilni skupini, ki si ga je bila že prej kedaj volila za drž. poslanca. — V Ljubljani pa se priporoča dež. glavar, dr. Jože Poklukar, za druga mesta pa se priporočijo brž dosedanji gg. poslanci. — Sedaj je že brž gotovo, da zmaga na Primorji dr. Gregorčič zoper dr. viteza Tonklija. Tako se vsaj sodi lahko po volilnih možih, katerih večina ne mara več za svojega prejšnjega poslanca. — V Trstu prebiva 185.091 ljudi in med njimi bode kacih 60.000 Slovencev, vendar pa ni za-nje nobene slovenske šole. — V Istri bode izvoljen v drž. zbor profesor M. Spinčič, ki je odločen rodoljub pa dr. Laginja, oba sta že dež. poslanca. — V Zagrebu je umrl kardinal Mihajlovič, ali niso ga še bili pokopali, že so ugibali, kdo da mu bode naslednik. Kakor stojé sedaj razmere, bode najbrž kak madjar, če ne po rodu, vsaj po mišljenji. — V Budapešti se ogerska vlada, poteguje za to, da se premesti ogerski primas iz Ostrogona v glavno mesto;

to pa največ zavoljo tega, da bodo vse višje oblasti v enem mestu in tedaj postane v resnici glavno mesto države.

**Vunanje države.** Sredi meseca marcija bode pri sv. očetu Leonu XIII. veliko konsistorije in ob enem nekaj novih kardinalov imenovanih; najbrž tudi že knezonadškof na Dunaji. — V Rimu je uni den gorelo tik palače kralja Umberta, vendar pa le-ta ni trpela nobene škode. — Knez Rudini, ki stoji na čelu italijanske vlade v Rimu, prizadeva si resno, da zniža drž. stroške, toda težko, če se mu posreči. — V Portugalu, kjer so se republikanci pripravljali na ustajo zoper kralja, je sedaj vlada razgnala vsa društva, ki so bila na sumu, da se zbirajo v njih republikanci. Tako je prav. — Na Francoskem iščejo novih reči, na katere bi jim bilo mogoče naložiti davke in čem višjih, tem ljubših, se ve, da ljubših le vladi. Republika je draga! — Pravi se, da kraljevič Balduin v Bruxelles, glavnem mestu Belgije, ni umrl naravne smrti, ampak da ga je nek knez ustrelil iz nagle jeze. Ne vemo, kaj je na tej govorici resnice. — Drž. zbor v Londonu je zavrgel predlog, naj se zniža število vojakov. Tedaj imajo jih tudi ondi radi veliko število. — Na Nemškem se govori, da pride knez Bismark na tožnjo klop, ker je izpovedal reči, ki bi imele ostati na tihem, če ne, pa pride država lahko v škodo. No stari lesjak pa se že izvije kje kako še iz te zadrege. — Odkar je bil nadvojvoda Franc Ferdinand pri ruskem caru, piše se v vseh ruskih listih prijazno o razmerah, v katerih stojite Avstrija in Rusija. — V Bolgariji se čuti čem dalje tem bolje princ Koburški za kneza, pa tudi ljudstvo je veselo mirú po dolgih rabukah. — Vsi srbski ministri so odstopili, toda njih večje število pride brž tudi v novo ministerstvo; temu stopi na čelo Pašić, doslej predsednik skupščine. — Vse kaže, da še anglijski vojaki ne gredó tako brž iz Egipta, kakor želi turški sultan ali katera druga država. — V Ameriki, vsaj v severnih državah so že siti prise-ljencev, posebej pa se branijo še kinezov in pa — judov, prvih zato, ker jim delajo neki preveč, zadnjih pa zato, ker premalo: oboji pa jemljejo torej domačim zaslužka.

## Za poduk in kratek čas.

### Družba sv. Mohorja.

Odbor družbe sv. Mohorja vabi na novo slov. rodoljube, naj pristopijo družbi v največjem številu in pravi: Med tem, ko udje Mohorjeve družbe sprejete knjige pridno prebirajo, hiti Mohorjeva tiskarna pripravljat nove knjige za tekoče družbeno leto. Ravnokar se dovršuje „Življenje Marije Device in sv. Jožefa“



in pa „Občna zgodovina“; pridno se stavijo in kadar se bodo tiskale obečane molitvene bukve; pričenjamo tudi že delo s „Slov. Večernicami“ in s „Fiziko“, in koj potem, ko v roke dobimo imena letošnjih udov, pride zadnja knjiga, „Koledar“, na vrsto.

Ker izkušnja uči, da največ udov privabijo k družbi pobožne, zlasti pa molitvene knjige, naznanjamo, da izide letos sicer isti molitvenik, ki je oglašen v „družbenem oglasniku“; a napovedanim, po škofu Jak. Peregr. Pavliču spisanim trem delom onega molitvenika dodal je g. prestavljalec še četrti del, ki obsega navadne molitve, kakor: juterno in večerno molitev, mašne molitve, litanije, križev pot, molitve k sv. patronom, za srečno zadnjo uro itd. Tako urejeni molitvenik z imenom: „Gospod, teci mi pomagat!“ služil bo lahko vsakemu kristjanu za domačo in cerkveno božjo službo. Bolnikom, starim ljudem in onim, ki so slabih oči, pa morda še drugim ugajal bode molitvenik gotovo tudi v tem, da so molitve tiskane z velikimi črkami, kakor dozdej še v nobeni drugi Mohorjevi knjigi. Zato prosimo, pri vabilu k letošnjemu pristopu slovensko ljudstvo na to posebej opozarjati.

Kdor želi molitvenik v platno vezan dobiti, naj doplača 30 kr., v usnje in z zlato obrezo pa 50 kr.

Pri tej priliki še enkrat uljudno prosimo čč. gg. poverjenike, naj družbo priporočajo in naj kakor dozdej požrtvovalno nosijo breme nabiranja in zapisovanja udov, da se družba v korist in čast slovenskemu rodu vedno bolj razširi in udomači, zlasti v pomejnih krajih Slovenije. Pred vsem pa želimo letos, da bi se oglasilo prav mnogo dosmrtnih udov, ker bomo že to spomlad pričeli z zidanjem nove, prostornejše tiskarne in knjigoveznice in bo za to treba mnogo denarjev. Kdor je še mlad in trden, bo le sam dobiček imel, če plača 15 gld. na enkrat, namesto da hi po 1 gld. plačeval morda 30 do 40 let. Že več starejših udov nam je reklo, da se kesajo, zakaj se niso v mlajših letih zapisali za dosmrtno ude, ker zdaj so teh 15 gld. že vplačali posamično in morajo še zanaprej plačevati. Kdor ima zdrave otroke, naj tiste zapiše za dosmrtno ude, ker jim tako pomore, da bodo morda mnogo, mnogo let dobivali družbene knjige po vrsti, ne pa, kakor se zdaj včasih zgodi, da kdo nekaj let plačuje, potem pa eno leto vmes pozabi ali ne more plačati; in potem ima knjige, ki hodijo po več let na svetlo, pretrgane, ker mu manjka zvezka od tistega leta. Vsled tega izgubi veselje do cele knjige, katero bi sicer vezati dal, ako bi bila popolna. Družbi in udom bo torej enako pomagano, ako se oglasi prav mnogo dosmrtnih družbenikov. Za novo stavbo si bode namreč

družba morala denarjev vzeti na posodo in za iste plačevati obresti: če se a nabere dovolj dosmrtnine, sme družba ta denar v hišo naložiti, in obresti plačujejo se potem iz najemščine in zaslužka tiskarne za natiskovanje knjig ustanovnikom.

Konečno opozarjamo še posebno vse naše čč. gg. poverjenike, da naj se nabira družnikov sklene z zadnjim dnevom meseca februarja in naj se vpisovalne pole z denarjem vred pošiljajo pod napisom: „Družba sv. Mohorja v Celovcu“ franko vsaj do 5. marcija t. l. družbinemu blagajniku. — Kdor se pozneje oglasi, ne more se šteti za uda in mora plačati za knjige tisto ceno, kakor po knjigarnicah.

Na spremembo stanovališča društvenika med letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati; vsak ud dobi tedaj knjige tam, kjer se je dal vpisati. Bog daj srečo!

**Smešnica 9.** Nemškutarji v Škoflji vasi so lani pravili: Rajši od vere odstopimo, kakor pa od Nemcev. Letos pa jih je prekosil nemčur Vojniški: Jaz volim tudi hudiča, če je ta Nemec.

## Razne stvari.

(Shod volilcev) skliče g. dr. Gregorec v nedeljo, dne 1. sušca popoldne ob 3. uri pri sv. Lovrenci na Dravskem polji v g. Juričevi gostilnici.

(Iz Šmarijskega okraja) poizvemo, da so volilni možje vsi za dosedanega svojega zaslužnega poslanca, isto velja tudi v št. Lenartskem, Ormoškem, Rogaškem in Ptujskem.

(Volilni možje.) V Konjiškem okraju in sicer v občini Brezen: Florjan Jeseničnik (Slovenec). V Paki: Večko in Koprivnik (obadva Slovenca). V Doliču: Ignac Jeseničnik in Anton Jelenko (Slovenca). V Ljubnici: Ivan Verčnik in Martin Jelenko (obadva Slovenca). V Skomarji: č. g. J. Muha, Vincenc Petre in Drobne (vsi trije Slovenci). V Vitanski vesi je dobil po srečkanji volilni certifikat g. A. Kokošinek, nasprotnik. Tudi v občini Kozjek, ki voli v Konjicah, so izvoljeni narodni volilni možje. Menim, da toliko glasov se v Konjicah za slovenskega kandidata še ni nobenokrat oddalo, kakor se bo zgodilo letos.

— V Špitaliči, Žičah, sv. Jerneji, Lažah, Zbelovem so vsi narodni. V Ločah župnik J. Stiplovšek in dva slov. korenjaka: Zidanšek in Breznik.

— V Cirbergu predstojnik Hauc Ant. V Selnici predstojnik Dorner Franc in Jager Janez. V Cirknici predstojnik Ig. Sparl. V Dobrenji Žel Anton in Stingl Jakob. V Št.

Ilji Celcar Franc, Ferk Josip in Flucher J., vsi vrli možje iz župnije Št. Ilja v Slov. goricah.

— V Morji Mat. Koren. V Framu J. Gert in Franc Kirbiš. V Lokah Jak. Terglec, V Rančah J. Koren in J. Hojnik. V Ješenci J. Vauhnik. V Podovi Anton Mlaker. V Gorici Miha Balant in v Račji J. Požegar in Fr. Bothe. Pri sv. Marjeti na dr. polji J. Gojkovič in v Skokah J. Čander.

— Iz Slov. bistriškega okraja: V Pokošah Ferd. Pogoreuc, v Gaberniku J. Rober, v Kohlbergu Vincenc Ozu in v Kalšah občinski predstojnik Simon Lumešnik, vsi naši vrli narodnjaki.

— V Šentilju pod Turjakom župnik Fr. Klavžer in Jakob Ravter. Za Mislinje Janez Vivod, Franc Vivod, Alex. Zastropnik in Janez Lavič.

— V Vuzenici J. Gaberšek, V. Polnar in Jurij Uraživnik. V Gornjem Žirnji pri Marenbergu Aleks. Bernard, J. Mert in Simon Trnek. V Arlici Janez Uran. V Svičini so izvoljeni 4 liberalni in 2 naša: Rud. Vagaja, župnik in Jurij Šerbinek.

(Neumnost.) Rakuschevo glasilo v Celji, po domače vahtarica, pripoveduje, da je nekje nek kaplan v nedeljo sv. Rešnje telo izpostavil za voljo volitve. Kakor je vahtarica povsod, neumna je tudi v cerkvenih rečeh ter ne ve, da je bila zadnja nedelja kvaterna in je torej bilo po vseh župnijah izpostavljeno sv. Rešnje telo, ne pa samo v tistem „nekje ob Savinji“.

(V Jarenini) je iz občin Jelenče in Gačnik prišlo k volitvam lani 10 našincev, 7 nemčurjev; letos pa 26 naših in — 5 nasprotnikov. Voljena sta g. Jož. Veingerl in Leopold Županec. Živela Jarenina!

(Podpora.) Slavna posojilnica v Mariboru je dovolila nad 3000 fl. podpore raznim zavodom podpirajočim slov. mladino. Slavno posojilno in hranilno društvo na Ptuji pa je darovalo 50 fl. za slov. dijake v Mariboru in isto tako g. Ivan N. Resman na Brežini na Kranjskem po g. Ivan Hribarji v Ljubljani 4 fl. Bog plati!

(Pri sv. Križi na Murskem polji) prišlo je 22. t. m. svojega dosedanjega poslanca dr. Gregoreca toliko naroda poslušat, da je prostora zmanjkalo. Vsi so za njegovo zopetno izvolitev. Naročili so mu potegovati se, da bodo davke po žetvi in branji iztirjevali, lovsko postavo pa odpravili, ker so letos zajci strašno škodovali sadjarstvu.

(Goljufija.) Lani smo svarili naše kmete, naj se ne dajo zapeljati, da bi pristopili v nemško društvo „Selbsthilfe“ v Gradci. Kako je bilo naše svarjenje potrebno, kaže se sedaj, ko si je ravnatelj tega društva, A. Fleischmann, zaval — potem, ko je nad 60.000 goldinarjev zapravil iz društvene kase.

(Zaplenjenje.) Štv. 16 „Südst. Post“ c. kr. okr. glavarstvo ni pustilo na svitlo zaradi necega dopisa iz Kamnice. V tem dopisu se necemu „možiceljnu“ na prste kljuje in mislimo, da zavoljo tega c. kr. okr. sodnija tega zaplenjenja ne bo de potrdila.

(Šola.) V Marenbergu so osnovali za učence tamošnje ljudske šole kuhinjo, v kateri se jim daje o poludne malo kosilo. Gosp. J. Munda, c. kr. okr. sodnik in g. A. Langer, župan v trgu, imata, kakor se nam piše, največje zasluge za to dobrodejno napravo.

(V Trbovljah) je bila volitev volilnih mož živahna, voljenih je 10 odločnih narodnjakov, eden polovičnik, drugih petero pa je nemške stranke, katere ste obe stranki volile. Narodna zavest se vzbuja. Živili!

(Naši Nemci) Kake baže da so naši Nemci, to nam kaže kaj lepo zadnji oklic volilnega odbora v Mariboru. Na njem vabita volilce župan Nagy in pa učitelj Sedlaček na zborovanje, v katerem se jim predstavi kandidat dr. Kokošinjek. Jeli, bralec, to so ti v resnici imena pravih pravcati germanov in tevtoburške goščave!

(Krajevna imena.) „D. W.“ se jezi, da imamo tudi v slov. jeziku imena krajev ter pravi, da je neumno nemška imena predstavljati na slovensko. Prav, tetka, toda kdo pravi, da predstavljamo nemška imena na slovensko? To je bilo pač kedaj na robe; kajti iz slov. imen so nam delali in izkovali nemška.

(Umrl) je v noči 20. februvarija v Celji gosp. Mavricij Schwarzenberg, c. kr. notar v Gornjem gradu. Ranjei je bil svoje dni namestnik drž. pravdnika v Celji in je še le potem dobil službo c. kr. notarja najprej na Vranskem, na zadnje pa v Gornjem gradu.

(Zmrznil) je v enem tednu A. Ajoli na cesto v Reko. Najbrž se je mož žganja prenapil pri sv. Pavlu na Bolski ter se je potoma vsedel, ne da bi več ustal.

(Tatvina.) Necemu osebeničarju pri sv. Petru pod Mariboru je nekdo ukradel knjižico mestne hranilnice v Mariboru ter je potem 1650 goldinarjev vzdignil v njej, ne da bi ga doslej se bili njeli.

#### Loterijne številke:

Trst 21. februvarija 1891	90, 14, 28, 44, 26
Linc „ „	71, 79, 17, 14, 1

## Velika žganjarija R. Wieser-ja v Hočah (Kötsch)

prideluje in razpošilja najboljšo in najcenejšo žganico.

## Razpis.

Pri občini Marija Gradec pri Laškem se odda služba obč. tajnika z letno plačo 300 fl. in prostim stanovanjem. S to službo je združeno tudi poskrbljevanje pisarnice pri dveh obrtnih zadrugah z letno plačo 120 gld. Prošnje naj se vložijo do 15. sušca t. l. pri podp. obč. uradu. Znanje slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisavi se terja.

Obč. urad Marija Gradec,  
dne 25. svečana 1891.

**Martin Ojsteršek,**  
župan.

1-2

## Na prodajo!

Seme kapusa (zelja) Brunsviškega naredi ploščnate velike glave, najboljša vrsta za vkisanje  $\frac{1}{2}$  kilograma 2 gld. 50 kr., 20 gramov 15 kr.

Pesa „Oberndorfska“, okrogla, velika, da več peres za obiranje, kakor katera druga vrsta 1 kilogram 85 kr.

Pesa „Klumpen“, — dolga velika 60 kr.

Detelja štajarska od predenice očiščena, za kar jamčim, 1 kilogram 70 kr.

Vsa druga povrstna in cvetlična semena izvanredno po ceni, kakor nikjer drugi priporoča

**F. Ogorevc**  
**Brežice, (Rann.)**

1-4

Cenik na zahtevanje pošljem rad.

**Hiša** za kupčijo in krčmo, tudi za gospoda duhovnika v pokoji z gospodarskimi poslopji in nad 3 orale zemlje pri cerkvi sv. Tomaža nad Veliko nedejo, proda se takoj pod ugodnimi pogoji. Več se poizvé pri

**Alojzu Mikl v Ormoži.**

## Čiste vinske drože

kupuje po najboljši ceni 1-2

**Feliks Schmidl**  
koroške ulice 15 v Mariboru.

## Starih in novih vinskih drož

kakor tudi

**snažnih tropin**

kupi vsako mero 18

**R. Wieser, žganjarija v Hočah.**

## Naznanilo.

Posojilnica v Konjicah registrovana za druga z neomejeno zavezo bode imela dne 5. marcija 1891 ob  $\frac{1}{2}$ 2. uri popoldan v pisarni posojilnice v Konjicah svoj redni občni zbor.

### Dnevni red:

1. Potrjenje računa za leto 1890.
2. Potrjenje novih pravil po zapisniku dne 10. aprila 1890.
3. Posveti zarad razdelitve čistega dobička in povikšanja rezerve.
4. Volitev načelnika, 4 odbornikov in 2 računskih pregledovalcev.
5. Razni predlogi.

Udje Posojilnice v Konjicah se vabijo tega zborovanja številno se udeležiti.

V Konjicah, dne 25. svečana 1891.

Ravnateljstvo.

## Lepa jabolčna drevesa

4—5 let stara najboljših vrst, priporoča več tisoč po nizki ceni **Jože Janežič na Bizeljskem pri Brežicah.** 23-25

## „Oves Willkomm“.

Ta oves je v planinskih deželah med vsemi sortami najzgodnejši, plodnejši in težji: raste na visoko od 5—6 čevljev, ima močno, dobro slamo za krmo in se ne poleže.

Zadostuje, ker se ta oves redko seje, 50 kil kot seme za jeden plug. Cena za kilo 25 kr. Ako se vzame več kakor 50 kil za kilo 20 kr.

Razpošilja, kakor dolgo seže, vrečo po 5 kil za 1 gld. 80 kr. proti pošiljatvi zneska ali poštne povzetju franco na vsako pošto postajo

**Benedikt Hertl,** 1-8  
veliki posestnik na grajščini Golič pri Konjicah.

## Priporočba.

Usojam si gospode duhovnike na svojo bogato sortirano zalogo opozarjati in sicer:

- Površne suknje od 18 gld. naprej.
- Navadne suknje od 22 gld. „
- Črne hlače s toskina 7 gld. „
- Hišne suknje od 10 gld. „

Za primerno in solidno delo po meri sem porok.

S spoštovanjem

**E. Müller,**  
krojač za civiliste in vojake  
v Mariboru.

1-3

## Mlad spreten fant, <sup>1-2</sup>

ki je več let mežnarsko službo opravljaj, z izvrstnimi spričevali, želi spet take službe na kako večjo faro. Več pove č. g Anton Bor-sečnik, stolni in mestni vikar v Mariboru.

## Posojilnica v Makolah

imela bode svoj letošnji redni

### občni zbor

v četrtek, dne 12. marcija t. l. popoldne ob 2. uri v svoji pisarni z navadnim dnevnim redom, namreč:

1. Poročilo načelnika. 2. Poročilo nadzornika.
3. Potrjenje računov za l. 1890. 4. Razdelitev čistega dobička. 5. Volitev načelnštva in nadzor-ništna. 6. Nasveti in predlogi združnikov.

Makole, dne 13. februarja 1890.

2—2

**Načelstvo.**

**Mežnar** mlad, oženjen, zdrav, čvrst delavec pri vsakošnem delu, dobrega vedenja, želi si službe. Več pri uredništvu tega lista.

## Vence in šopke

za okinčanje cerkev izdeluje Marija Šket, pri sv. Emi, pošta Pristova. 1-3

## Protin, revma,

trganje po udih, izpadanje lasov, ohromenje, bolezni v živcih se ne odstranijo s skrivnostnimi zdravili, temveč z mojim iz močnega, planinskega vina destiliranim francoskim žganjem (mladi cognac), katero se bistveno razločuje od navadnega francoskega žganja, katero se dela iz špirta, jesiha in soli. Steklenica 1 fl. 20 kr.

**Stari cognac**, dobro zdravilo za bolezni v želodci, steklenica 1 fl. 50 kr. 4 stekl. se franko razpošiljajo. Se dobijo le naravnost pri

**BENEDIKTU HERTL,** 1  
veliki posestnik na graščini Golič pri Konjicah.

Apotheke  
„Zum goldenen  
Reichsapfel“

## J. PSERHOFER'S

Singerstrasse 15.  
Wien.

**Kričistilne kroglice**, nekdanje imenovane univerzalne kroglice, dobro znano, čistilno domačo zdravilo.

Jedna škatljica z 15 kroglicami stane 21 kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati poštnine in stane: 1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj, kot jeden zavitek se ne pošilja.)

**Prosimo, da se izrečno zahteva „J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“**

in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v rdečih pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodca 40 kr.,  
pristo poštnine 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr., poštnine  
pristo 75 kr.

Balzam za goltanec, 1 steklenica 40 kr., poštnine  
pristo 65 kr.

Življenska esenca (Pražke kapljice) stekleničica  
22 kr.

Angleški balzam, steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, 1 škatljica 35 kr., poštnine  
pristo 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje  
rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Stuedela, posodica 50 kr.,  
poštnine pristo 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače  
sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge framacevtične specialitete, ki so bile po vseh avstrijskih časopisih oznanjene, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje naročajo. — **Razpošiljana po pošti** se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

**Pri dopošiljavi denarja (po poštni nakaznici), stane poštnina dosti manj, kakor po povzetju.**

9—12